

Вплив штучного інтелекту на розвиток стилістичної унікальності в академічному письмі

*Шестакова Світлана Олександрівна*¹

Опубліковано	Секція	УДК
11.11.2024	Освіта/Педагогіка	81'243.6:004.056.5

DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.14079001>

Ліцензовано за умовами Creative Commons BY 4.0 International license

Анотація. У статті досліджено вплив штучного інтелекту на розвиток стилістичної унікальності в академічному письмі, що є актуальним у сучасних умовах автоматизації текстової обробки. Встановлено, що штучний інтелект має значний потенціал для покращення стилістичної виразності академічних текстів завдяки можливостям синтаксичного та лексичного аналізу, створення мовної варіативності та підвищення структурної чіткості викладу. Проте виявлено, що автоматизація текстових процесів може супроводжуватися ризиками, серед яких – стандартизація стилю, яка може знижувати індивідуальність авторського викладу, а також спрощення синтаксичних конструкцій і заміна специфічних наукових термінів на більш узагальнені поняття. Окреслено етичні виклики, зокрема питання академічної доброчесності, оригінальності та відповідальності за зміст за умови, що у створенні тексту значну роль відіграють алгоритми штучного інтелекту.

Метою статті є комплексний аналіз проблем, пов'язаних із застосуванням штучного інтелекту для створення академічних текстів, а також розробка рекомендацій для збереження індивідуального стилю в умовах автоматизації. У процесі дослідження здійснено аналіз змін, що вносяться алгоритмами штучного інтелекту в лексичну та синтаксичну структуру академічних текстів, а також систематизовано основні ризики, пов'язані зі спрощенням і стандартизацією стилю. Застосовано узагальнювальний підхід, що дозволив сформулювати рекомендації для використання штучного інтелекту як допоміжного інструменту в академічному письмі.

Отримані результати підтверджують, що штучний інтелект може забезпечити високу мовну варіативність та чіткість академічних текстів, але водночас існує небезпека втрати стилістичної унікальності через стандартизацію та нейтралізацію індивідуальних стильових акцентів автора. Наукова новизна роботи полягає в розробці рекомендацій, які сприяють збереженню авторського стилю під час використання алгоритмів штучного інтелекту. Перспективи подальших досліджень вбачаються в удосконаленні алгоритмів, здатних адаптуватися до індивідуальних стилістичних особливостей авторів, а також в аналізі етичних аспектів автоматизації академічного письма.

Ключові слова: синтаксичний аналіз, генерація тексту, обробка тексту, мовна варіативність, когнітивна лінгвістика, текстова унікальність.

¹ кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри державно-правових дисциплін та українознавства, Сумський національний аграрний університет, sshestakova1@ukr.net, <http://orcid.org/0000-0003-4640-0379>

The Impact of Artificial Intelligence on the Development of Stylistic Uniqueness in Academic Writing

Annotation. The article examines the impact of artificial intelligence (AI) on the development of stylistic uniqueness in academic writing, a topic of growing relevance in the context of automated text processing. It is established that AI possesses significant potential to enhance stylistic expressiveness in academic texts through syntactic and lexical analysis, creating linguistic diversity and improving structural clarity. However, it is found that automated text processing is accompanied by certain risks, including stylistic standardization, which may diminish the individuality of the author's expression, as well as the simplification of syntactic structures and the substitution of specific scientific terminology with more generalized phrases. Ethical challenges are also identified, particularly concerning academic integrity, originality, and accountability when AI algorithms play a substantial role in text creation.

The purpose of the article is to provide a comprehensive analysis of the issues associated with the application of AI in the production of academic texts and to develop recommendations for preserving individual style amidst automation. The study includes an analysis of the modifications that AI algorithms introduce into the lexical and syntactic structure of academic texts and systematizes the main risks associated with the simplification and standardization of style. A generalizing approach is employed, allowing the formulation of recommendations for the use of AI as an auxiliary tool while maintaining the originality of authorial expression.

The findings confirm that AI can ensure high linguistic diversity and clarity in academic texts, although there is a risk of stylistic uniqueness loss due to standardization and the neutralization of the author's individual stylistic accents. The scientific novelty of this work lies in the development of recommendations aimed at preserving authorial style in the application of AI algorithms. Further research perspectives include improving algorithms that can adapt to the stylistic features of individual authors, as well as the continued analysis of the ethical aspects surrounding the automation of academic writing.

Keywords: syntactic analysis, text generation, text processing, linguistic variability, cognitive linguistics, textual uniqueness.

Вступ

Останніми роками штучний інтелект (далі – ШІ) став ключовим інструментом у різних сферах життя та все більше застосовується в академічному письмі. Сучасні технології дозволяють не лише створювати текстовий матеріал, але й аналізувати його з метою виявлення стилістичних та мовних особливостей. Штучний інтелект може автоматизувати завдання, такі як синтаксичний і семантичний аналіз, генерація тексту, робота з мовною різноманітністю та підтримка авторського стилю. Це дозволяє зберігати й розвивати індивідуальний стиль письма, що особливо важливо в академічному середовищі, де автентичність та висока якість тексту є ключовими аспектами.

Однак використання ШІ в академічному письмі також зумовлює певні проблеми, такі як збереження унікального стилю, забезпечення індивідуальності висловлювань та питання авторських прав і достовірності тексту. Застосування ШІ вимагає від наукової спільноти розробити чіткі правила для підвищення якості та збереження автентичності наукових матеріалів.

Основне наукове завдання в цьому напрямі полягає в дослідженні впливу ШІ на лінгвістичні й когнітивні особливості текстів, а також на зміни їхньої структури та стилю. Важливо розуміти, що автоматизація, з одного боку, може покращити тексти, а з

іншого – обмежити виразність у наукових працях. Зайва автоматизація може спричинити втрату індивідуального стилю автора.

З практичного погляду необхідно створити інструменти, які можуть пристосовуватися до стилю кожного автора з метою збереження його виразності та особливостей. Також потрібно розробляти алгоритми для вдосконалення тексту без порушення його унікальних характеристик.

Аналіз наукових публікацій, дотичних до обраної проблематики дослідження, свідчить про широкий інтерес до різних аспектів застосування ШІ в текстовій обробці та автоматизації письма. У дослідженні Т. Недашківської та Л. Кушмар [1] розглянуто концептуальні основи формування лексико-семантичного та асоціативного поля, які є важливими для розуміння базових стилістичних елементів, що можуть змінюватися під впливом ШІ. Стаття науковиць закладає основу для подальшого вивчення впливу ШІ на збереження стильової варіативності, особливо в академічному середовищі.

У праці О. Цапок і С. Коваль [2] досліджуються сучасні цифрові інструменти в копірайтингу з акцентом на можливостях ШІ для підтримки індивідуального стилю. Автори звертають увагу на те, що ШІ може не лише пришвидшувати процес написання, але й адаптуватися до стилістичних особливостей, що є важливим для збереження унікальності авторського підходу, зокрема в умовах академічного письма.

Л. Фенюк, Т. Смушак і З. Крук [3] зосереджуються на автоматизованих системах для аналізу стилістики текстів, наголошуючи на ризиках надмірної стандартизації, які можуть призвести до втрати індивідуальності тексту. Автори підкреслюють важливість налаштування ШІ для збереження стилістичних характеристик, особливо в літературному контексті, де баланс між автоматизацією й стилістичною виразністю є достатньо хитким.

О. Ivanov, V. Shynkarenko, V. Skalozub, A. Kosolapov [4] досліджують можливості ШІ для визначення авторства на основі коротких текстових уривків, що актуально для забезпечення стильової унікальності. Вони наголошують на важливості збереження авторських рис у текстах, створених або допрацьованих ШІ, що є особливо цінним у випадках, коли необхідно підтримувати стилістичні особливості конкретного автора.

В. Шинкаренко та І. Демидович [5] аналізують методи виявлення стилістичних особливостей у природномовних текстах, використовуючи ШІ для розпізнавання унікальних синтаксичних і лексичних характеристик. Дослідження науковців підкреслює роль автоматизованих інструментів у забезпеченні оригінальності текстів, що особливо важливо для академічного середовища, де стиль викладу має залишатися унікальним.

У дослідженні С. Толочко та А. Годунової [6] увага фокусується на оптимізації наукової діяльності із залученням сервісів ШІ. Автори вивчають, як ці інструменти можуть підтримувати індивідуальний стиль і забезпечувати автентичність викладу, що є важливим для підвищення продуктивності в наукових дослідженнях без втрати унікальності тексту.

Yu. Hulyk [7] розглядає застосування ШІ для аналізу статистичних профілів текстів, висвітлюючи потенційні ризики стандартизації, які можуть негативно вплинути на стильову варіативність. Учений акцентує на необхідності адаптивності ШІ для збереження оригінальності та уникнення надмірного уніфікованого підходу до текстової обробки.

С. Толочко в іншій праці [8] пропонує методику використання ШІ для репрезентації наукових результатів, яка надає авторам можливість зберегти стильову індивідуальність навіть при використанні автоматизованих інструментів. У статті підкреслюється значення гнучкого підходу, який дозволяє науковцям зберігати свої стилістичні особливості, підлаштовуючи ШІ під власні потреби.

У дослідженні K. Riemer та S. Peter [9] ШІ розглядається як засіб для стилістичної адаптації тексту. Автори описують різні архетипи застосування ШІ, що дозволяють зберігати стильові особливості та уникати уніфікації, таким чином підвищуючи оригінальність академічних текстів.

M.-T. D. R. Palmiņi та E. Cetinić [10] розглядають креативні аспекти взаємодії користувача з генеративними системами ШІ, акцентуючи на значенні індивідуалізації тексту. Дослідження науковців показує, що персоналізація тексту за участю користувача допомагає зберігати стильову різноманітність текстів, створених ШІ.

M. Alafnan та S. Mohdzuki [11] вивчають етичні та правові аспекти застосування ШІ в академічному письмі, фокусуючись на питаннях авторських прав і академічної доброчесності, що є критичними при використанні ШІ для текстової обробки, зокрема в контексті збереження індивідуальності.

A. Shah та співавтори [12] досліджують можливості пояснювального ШІ для виявлення згенерованих текстів, що є важливим аспектом для забезпечення прозорості. Учені підкреслюють значення захисту авторського внеску й підтримки автентичності в текстах, створених ШІ.

У дослідженні Н. Занько та П. Глуховецького [13] розглядаються зміни у сфері освіти, зумовлені інтеграцією ШІ. Автори аналізують, як автоматизація текстової обробки та використання адаптивних інструментів ШІ трансформують освітній процес, включаючи стилістичні аспекти створення навчальних матеріалів. Важливим є висновок науковців, згідно з яким ШІ не тільки змінює рівень формальності тексту, але й може впливати на його структуру та мовні особливості, що в підсумку відображається на сприйнятті інформації. Крім того, у статті підкреслюється необхідність адаптації освітнього процесу для збереження індивідуальності викладацького стилю та покращення якості навчальних матеріалів, що робить його цінним для вивчення стилістичних особливостей текстів, створених за допомогою ШІ.

N. Shakil, A. Farooq та J. Kalita [14] досліджують методи автоматичного резюмування тексту за допомогою ШІ, що є корисним інструментом для підтримки унікальності. Автори наголошують на необхідності контролю якості згенерованих текстів для збереження їхньої стилістичної оригінальності.

Незважаючи на досягнення у вивченні застосування ШІ в академічному письмі, низка важливих аспектів залишається недостатньо дослідженою. По-перше, йдеться про сучасні підходи та технології ШІ для обробки текстів з урахуванням їхнього впливу на стильову варіативність, що обмежує розуміння можливостей ШІ в збереженні унікального стилю авторів. По-друге, питання впливу ШІ на формування синтаксичної та мовної унікальності авторських текстів також вимагає глибшого вивчення, оскільки його недостатня розробка може знизити різноманітність наукового дискурсу.

Нерозв'язаним залишається питання ризиків уніфікації текстів, які можуть зумовлювати автоматизовані системи через зниження індивідуальності академічного викладу. Також важливо звернути увагу на етичні та правові виклики, зокрема щодо авторських прав і доброчесності при використанні ШІ в наукових текстах. Рекомендації з адаптивного застосування ШІ для підтримки індивідуального стилю автора потребують подальшої розробки з метою збереження автентичності без втрати академічної точності.

Пропоноване дослідження допоможе заповнити ці прогалини шляхом аналізу впливу ШІ на академічний стиль, розробки методів персоналізації текстів та розширення емпіричної бази для вивчення цих питань.

Мета статті – проаналізувати вплив штучного інтелекту на розвиток стилістичної унікальності в академічному письмі, зокрема на те, як технології ШІ можуть сприяти формуванню індивідуального стилю, мовної варіативності та забезпеченню когнітивної складності тексту.

Для досягнення цієї мети сформульовано такі завдання:

1. Дослідити вплив алгоритмів штучного інтелекту на стилістичну унікальність академічних текстів, зосереджуючи увагу на змінах у лексичній і синтаксичній структурі.
2. Вивчити основні проблеми й ризики, пов'язані з використанням ШІ для автоматизації академічного письма, включно з можливістю стандартизації стилю та втрати індивідуального авторського підходу.
3. Розробити рекомендації щодо ефективного використання ШІ для збереження індивідуального стилю, уникаючи однотипності викладу та забезпечуючи етичні стандарти академічного письма.

Результати

Штучний інтелект відкриває нові можливості для вдосконалення академічного письма, зокрема у сфері синтаксичного аналізу. Використання алгоритмів ШІ для синтаксичного розбору текстів дає змогу не лише автоматизувати процеси структуризації речень, а й зберігати стилістичну оригінальність, підвищувати читабельність та забезпечувати унікальність текстів. Завдяки можливостям ШІ дослідники можуть створювати тексти, які повністю відповідають вимогам академічної спільноти та викликають зацікавленість у читачів.

На практиці це працює таким чином: глибокі мовні моделі, які аналізують синтаксис, використовуються для автоматичного виявлення фраз, що часто повторюються. Наприклад, при написанні дисертації, де є ризик повтору структурних формулювань, алгоритми ШІ рекомендують альтернативні побудови речень, що допомагає зробити текст більш різноманітним і цікавим для читача. Деревоподібний аналіз речень, своєю чергою, розподіляє довгі речення на логічні частини, що дозволяє уникати запутаності та покращує загальну зрозумілість тексту. Це корисно у випадках, коли складні ідеї потребують чіткого викладу, зокрема в наукових статтях або аналітичних звітах.

Семантичні аналізатори дозволяють створити текст із використанням синонімічних формулювань, що зберігають той самий зміст, але надають тексту стилістичної гнучкості. Це часто застосовується при перекладі наукових робіт або адаптації текстів для різних аудиторій, що робить текст зрозумілішим і привабливішим для широкого кола читачів (табл. 1).

Таблиця 1

Алгоритми штучного інтелекту для синтаксичного аналізу академічних текстів

Алгоритм	Опис	Приклад застосування
Глибокі мовні моделі	Автоматичне виявлення повторюваних фраз та побудова альтернативних синтаксичних структур	Заклади вищої освіти використовують їх для покращення стилю дисертацій і статей, надаючи рекомендації щодо унікальності тексту
Деревоподібний аналіз речень	Структурує складні речення, автоматично розподіляючи основні та підрядні частини, щоб уникнути надмірної складності	Академічні установи застосовують для полегшення сприймання й розуміння змісту наукових статей і аналізу великих текстів

Семантичні аналізатори	Створюють можливості для варіативного представлення думок, використовуючи різні мовні структури та синоніми	Використовується для адаптації перекладів і наукових робіт, особливо в міждисциплінарних дослідженнях
------------------------	---	---

Джерело: сформовано автором на підставі [15]

Генерація тексту за допомогою штучного інтелекту передбачає використання складних алгоритмів та нейронних мереж для створення змістовних та оригінальних текстів із високою мовною варіативністю та стилістичною різноманітністю. Цей процес має важливе значення для академічного, освітнього, перекладацького і дослідницького середовищ, де часто виникає потреба в текстах, що характеризуються унікальністю, точністю та багатством мовних конструкцій. За допомогою сучасних інструментів, таких як GPT, BERT та RoBERTa, стало можливим не лише генерувати тексти за заданими темами, але й адаптувати їх під різні стилі й тональності, враховуючи особливості аудиторії (табл. 2).

Таблиця 2

Інструменти штучного інтелекту для генерації тексту з мовною варіативністю та стилістичною різноманітністю

Інструмент	Характеристика	Покращення стилістики в академічному письмі
GPT (Generative Pre-trained Transformer)	Генерує тексти на основі заданого контексту, забезпечуючи варіативність у стилі й тональності	Допомагає уникнути стилістичних повторів, генеруючи альтернативні формулювання та різні способи подання думки
BERT (Bidirectional Encoder Representations)	Створює тексти зі збереженням двобічного контексту, що забезпечує точність і стилістичну узгодженість	Здійснює стилістичне узгодження між частинами тексту, коригуючи мовні конструкції для плавності та стилістичної єдності
RoBERTa (Robustly optimized BERT approach)	Забезпечує глибоку варіативність у виборі лексичних варіантів і синтаксичних конструкцій	Пропонує варіативні синтаксичні структури, підвищуючи стилістичну виразність тексту й збагачуючи мовні конструкції

Джерело: сформовано автором на підставі [16; 17]

На практиці процес генерації тексту за допомогою ШІ проходить кілька важливих етапів. Першим етапом є підготовка моделі до роботи з текстом, яка передбачає навчання на великому обсязі даних. Наприклад, GPT як модель попередньо навчена на величезних масивах текстової інформації, здатна вловлювати змістові та стилістичні закономірності, що дозволяє їй пропонувати оригінальні варіанти тексту [6, с. 20]. Коли користувач вводить початковий текст або задає тему, модель спочатку обробляє цей контекст, прогнозуючи найдоцільніші слова, фрази та конструкції, що відповідають заданому стилю й змісту.

На наступному етапі, при використанні двобічного аналізу, як у випадку з BERT, модель враховує значення кожного слова як у попередньому, так і в наступному контекстах речення. Це дозволяє уникнути неоднозначності та забезпечити точність у

виборі лексичних варіантів. Такий підхід особливо корисний у перекладацьких і редакційних завданнях, де необхідно зберегти смислову цілісність тексту, а також забезпечити стилістичну узгодженість у великих документах. BERT часто використовується для редагування академічних текстів, адже він дозволяє підвищити мовну якість, не втрачаючи точності.

Завершальний етап зазвичай стосується синтаксичного й лексичного вдосконалення тексту. RoBERTa, як вдосконалена модель BERT, оптимізована для забезпечення варіативності в синтаксисі й лексичному виборі, пропонуючи різні варіанти побудови речень без втрати змісту. Ця модель особливо корисна в академічних установах, де часто генеруються звіти або наукові матеріали, що потребують дотримання специфічних стилістичних вимог. Заклади вищої освіти та дослідницькі центри застосовують RoBERTa для автоматизації створення складних текстів, які відповідають стандартам академічного письма, але водночас характеризуються мовною гнучкістю та різноманітністю [16].

Так, при написанні наукової статті часто виникає потреба вдосконалити текст, щоб уникнути лексичних повторів і додати стилістичної виразності. Це особливо актуально, коли робота призначена для міжнародної аудиторії, де важливо підтримувати високий рівень мовної різноманітності та суворо дотримуватися структури. Інструменти ШІ можуть забезпечити автоматичну обробку тексту, яка охоплює добирання синонімів для уникнення однотипних виразів і забезпечення мовної варіативності. Наприклад, фраза «негативний вплив змін клімату на екосистему» може бути замінена на стилістичні варіанти, такі як «деструктивний ефект змін клімату на екосистему», «руйнівний вплив кліматичних зрушень на стабільність екосистеми», або «кліматичні зрушення, що шкодять екологічному балансу». Завдяки таким змінам матеріал набуває додаткової привабливості та стилістичної глибини, залишаючись точним у змістовому плані.

Синтаксична унікальність підвищується завдяки здатності ШІ аналізувати структуру речень і адаптувати їх під високі вимоги академічного стилю. Наприклад, у тексті може часто повторюватися фраза «екосистемна стабільність», яку можна змінити на альтернативні варіанти, такі як «екологічна рівновага», «стійкість екосистем до зовнішніх впливів», або «баланс екосистеми в умовах змін». Такий підхід не лише надає тексту мовної динаміки, але й збагачує його стилістично. Інший приклад, «адаптаційні механізми видів до змін клімату», також можна переформулювати для збереження стилістичної унікальності, зокрема «стратегії адаптації видів до кліматичних зрушень», «процеси пристосування живих організмів до нових кліматичних умов» або «механізми виживання видів в умовах кліматичних змін».

Також можлива обробка синтаксичних конструкцій, що дозволяє адаптувати речення під високі вимоги академічного стилю. Використовуючи сучасні алгоритми, можна змінювати структуру складних речень, роблячи їх більш послідовними та зрозумілими для читача. Наприклад, у довгому реченні «зміни клімату спричиняють деградацію ґрунтів, яка негативно впливає на біорізноманіття, викликаючи загибель багатьох видів» ШІ може запропонувати таке переформулювання, як «деградація ґрунтів, спричинена кліматичними змінами, загрожує біорізноманіттю, що призводить до вимирання численних видів». Така зміна робить речення більш структурованим, зберігаючи смислову цілісність і підвищуючи зручність для сприйняття.

Нарешті, використання технологій ШІ може допомогти уникнути шаблонних синтаксичних побудов, забезпечуючи гнучкість і стилістичне багатство тексту. У випадках, коли речення починаються зі схожих виразів, штучний інтелект пропонує різні варіанти конструкцій, що надає роботі динамічності. Наприклад, якщо багато речень у статті починаються з фрази «Зміни клімату призводять до...», ШІ може запропонувати інші варіанти, наприклад «Унаслідок змін клімату...» або «Кліматичні зрушення зумовлюють...», що дозволяє уникнути шаблонності. Такі зміни сприяють

підвищенню рівня унікальності тексту та забезпечують належний рівень стилістичної виразності, що є важливим критерієм для академічних публікацій.

Штучний інтелект значно впливає на розвиток стилістичної унікальності в академічному письмі, що особливо помітно в аспекті стандартизації викладу. За своєю природою алгоритми ШІ, навчені на великих корпусах текстів, часто використовують типові мовні звороти й конструкції, які найбільш часто трапляються в різних жанрах наукового письма. Це створює певний ризик втрати індивідуального стилю автора, особливо у випадках, коли автор схильний використовувати унікальні формулювання або стильові акценти для висвітлення складних наукових концепцій. Наприклад, коли дослідник надає перевагу багатокомпонентним синтаксичним конструкціям для опису складних процесів, ШІ, який прагне спрощення й підвищення читабельності, може перетворити ці речення на більш короткі й прості, тим самим змінюючи стиль викладу та усуваючи інтелектуальні відтінки в структурі тексту [3, с. 476].

Окрім цього, ШІ здатний автоматично підбирати синоніми для певних термінів, однак такі заміни не завжди відповідають специфічному значенню, яке має конкретний термін у контексті дослідження. Наприклад, термін «екосистемна рівновага», що в науковій спільноті має чітке значення, може бути замінений ШІ на більш узагальнений «екологічний баланс», який, хоч і схожий за змістом, але не є рівнозначним. Подібні заміни можуть вплинути на точність наукового викладу, що є критично важливим в академічному середовищі, де кожен термін має визначене значення.

Додатковою складністю є те, що автоматичні інструменти ШІ можуть недостатньо розрізняти тон і емоційне забарвлення тексту. В академічному письмі автори іноді використовують стриману іронію або сарказм, щоб підкреслити недоліки або суперечності в методах чи підходах, але ШІ часто нейтралізує такі стилістичні елементи, що призводить до втрати багатозначності. Це не тільки змінює тон висловлювання, але й може вплинути на сприйняття ідеї.

Окрім впливу на стиль, ШІ зумовлює появу низки інших проблем та ризиків у процесі написання академічних текстів. Зокрема, надмірне покладання на ШІ може призвести до послаблення індивідуальних навичок критичного аналізу й формулювання думок [8, с. 200]. Коли автори звикають використовувати ШІ для створення основних текстових конструкцій, це може обмежувати їхню здатність до самостійної роботи над стилістичними аспектами тексту, знижуючи когнітивну активність та критичне мислення, що є важливими для наукової роботи.

До того ж існує етичний виклик, пов'язаний із питанням авторства та оригінальності тексту, створеного з допомогою ШІ [3]. Коли алгоритми виконують значну частину роботи з формулювання тексту, постає питання, наскільки цей текст можна вважати оригінальним продуктом дослідника [2; 4]. Автоматизація процесу написання стирає межу між індивідуальним інтелектуальним внеском і допоміжною роботою алгоритмів, що створює певні ризики для академічної доброчесності.

Так, вплив штучного інтелекту на академічне письмо є комплексним і неоднозначним. З одного боку, ШІ може суттєво полегшити створення тексту, підвищуючи його читабельність і структурну якість, але, з іншого боку, надмірне використання алгоритмів може сприяти стандартизації стилю, втраті унікальності викладу та порушенню етичних стандартів у сфері академічного письма.

Для того, щоб ефективно використовувати інструменти штучного інтелекту для покращення індивідуального стилю в академічному письмі та мінімізувати визначені ризики, варто дотримуватися декількох рекомендацій. По-перше, важливо зберігати баланс між автоматизацією та особистим внеском у написання тексту. Рекомендується використовувати ШІ як допоміжний інструмент для редагування або покращення окремих фраз, але основні тези, структуру та стильові акценти варто формулювати

самостійно. Це дозволить зберегти унікальний авторський підхід, не втрачаючи індивідуальності викладу.

Щоб уникнути стандартизації та зберегти лексичну унікальність, доцільно використовувати ШІ для підбору альтернативних формулювань, але ретельно переглядати пропозиції, аби залишити ті, що відповідають індивідуальному стилю та термінологічним вимогам теми. Наприклад, якщо модель ШІ пропонує синоніми або заміни, автору варто переглянути ці пропозиції й залишити тільки ті, що найбільш точно передають науковий зміст і відповідають стилю викладу, уникаючи надмірно узагальнених чи спрощених варіантів.

Для збереження синтаксичної унікальності та складності пропонується використовувати інструменти ШІ для редагування великих складних речень лише як тестовий варіант, щоб оцінити можливі зміни, не покладаючись на автоматичне спрощення структури. Автору доцільно самостійно вирішувати, коли доречно спростити виклад, а коли краще зберегти складні синтаксичні конструкції, що відображають глибину наукового аналізу.

Важливо також бути обережним із нейтралізацією стилістичних відтінків, таких як сарказм або іронія. ШІ може пропонувати нейтральні варіанти для емоційно забарвлених фраз, але автору необхідно визначати, де варто залишити оригінальні формулювання, щоб зберегти задуманий тон. Наприклад, у випадках, коли стиль тексту потребує акценту на критичних аспектах, ШІ можна використовувати лише для технічного редагування, уникаючи змін, що усувають емоційне забарвлення.

З етичного погляду рекомендується застосовувати ШІ для поліпшення якості тексту, але не покладатися на нього в процесі формулювання основних ідей чи аргументів. Це дозволить зберегти академічну доброчесність, адже основний зміст і стиль будуть результатом індивідуальної роботи автора.

Запровадження цих рекомендацій дозволить науковцям максимально використовувати потенціал ШІ для підтримки та розвитку власного стилю, дотримуючись при цьому принципів академічної доброчесності та зберігаючи автентичність тексту. Очікується, що з такою адаптацією ШІ не лише покращить процес створення текстів, а й допоможе авторам зберігати індивідуальні стилістичні риси, які роблять їхній науковий виклад унікальним. Це підвищить якість наукових робіт, зробить їх більш цікавими для читачів, забезпечить упізнаваність та цілісність викладу кожного автора.

Висновки

Таким чином, здійснене нами дослідження доводить, що використання ШІ в академічному письмі має значний потенціал для покращення стилістичної виразності, зокрема в синтаксичному аналізі, генерації тексту та забезпеченні мовної варіативності. ШІ може ефективно автоматизувати процеси створення текстів, допомагаючи авторам уникати повторів та покращуючи структурованість і зрозумілість матеріалу. Водночас автоматизація текстової обробки створює ризик стандартизації викладу, що може знижувати індивідуальність авторського стилю.

Серед основних проблем, пов'язаних із використанням ШІ в академічному письмі, можна виокремити такі, як можливість втрати стилістичної унікальності, ризик спрощення складних синтаксичних конструкцій, заміна спеціалізованої термінології на узагальнені синоніми, а також загроза надмірної автоматизації, яка знижує когнітивну активність автора. Крім того, виникають етичні питання щодо авторства, оригінальності та академічної доброчесності текстів, створених або редагованих за допомогою ШІ.

Для ефективного застосування інструментів ШІ в академічному письмі рекомендується зберігати баланс між автоматизацією та особистим внеском автора, використовувати ШІ як допоміжний інструмент, що зберігає унікальність стилю, а також

вдосконалювати алгоритми для адаптації до стилю кожного автора. Подальші дослідження повинні зосереджуватися на вивченні етичних аспектів застосування ШІ, розробці більш адаптивних моделей, а також методів персоналізації текстів для збереження індивідуального стилю.

Список використаних джерел

1. Nedashkivska T., Kushmar L. Understanding: Associative Field vs Lexical-Semantic Field. *Journal of Modern Education Review*. 2017. Vol. 7. № 1. P. 44–50. URL: <http://eprints.zu.edu.ua/29323/1/%D0%BD%D0%B5%D0%B4%D0%B0%D1%88%D0%BA%D1%96%D0%B2%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B0%2C%20%D0%BA%D1%83%D1%88%D0%BC%D0%B0%D1%80%202017%20%D1%80..pdf> (date of access: 05.09.2024).
2. Цапок О., Коваль С. Особливості використання цифрових інструментів у сучасному копірайтингу. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*. 2024. № 35 (1). Ч. 2. С. 253–260. URL: <https://eprints.cdu.edu.ua/6627/> (дата звернення: 05.09.2024).
3. Фенюк Л., Смушак Т., Крук З. Автоматизовані системи для аналізу структури та стилістики літературних текстів: використання штучного інтелекту. *Вісник науки та освіти*. 2024. №9 (27). DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6165-2024-9\(27\)-469-485](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2024-9(27)-469-485)
4. Ivanov O., Shynkarenko V., Skalozub V., Kosolapov A. Determining the authorship of Ukrainian literary texts through AI methods with very short excerpts. *Science and Transport Progress*. 2023. № 2 (102). P. 45–53. DOI: <https://doi.org/10.15802/stp2023/288289> (date of access: 05.09.2024).
5. Шинкаренко В., Демидович І. Визначення ознак авторства природномовних текстів. *Штучний інтелект*. 2018. № 3. С. 27–35. URL: <http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/162440/03-Shynkarenko.pdf?sequence=1> (дата звернення: 05.09.2024).
6. Толочко С., Годунова А. Теоретико-методичний аналіз оптимізації дослідницької та наукової діяльності в умовах використання сервісів зі штучним інтелектом. *Інноваційна педагогіка*. 2023. №2 (61). С. 18–24. URL: <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/741864/> (дата звернення: 05.09.2024).
7. Hulyk Yu. The use of artificial intelligence for analyzing statistical profiles of texts. *Lviv Philological Journal*. 2023. № 14. P. 29–35. URL: <https://journal.ldubgd.edu.ua/index.php/philology/article/view/2691> (date of access: 05.09.2024).
8. Толочко С. Методика використання сервісів зі штучним інтелектом для репрезентації результатів наукових досліджень. *Collection of Scientific Papers «ΛΟΓΟΣ»*. 2023. № 1. P. 198–201. DOI: <https://doi.org/10.36074/logos-29.09.2023.57> (date of access: 05.09.2024).
9. Riemer K., Peter S. Conceptualizing generative AI as style engines: Application archetypes and implications. *International Journal of Information Management*. 2024. № 79. Art. 102824. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.ijinfomgt.2024.102824> (date of access: 05.09.2024).
10. Palmini M.-T. D. R., Cetinic E. Patterns of Creativity: How User Input Shapes AI-Generated Visual Diversity. *arXiv preprint*. 2024. arXiv:2410.06768. URL: <https://arxiv.org/abs/2410.06768> (date of access: 05.09.2024).
11. Alafnan M., Mohdzuki S. Do artificial intelligence chatbots have a writing style? An investigation into the stylistic features of ChatGPT-4. *Journal of Artificial Intelligence and Technology*. 2023. Vol. 3. № 3. P. 85–94. DOI: <https://doi.org/10.37965/jait.2023.0267> (date of access: 05.09.2024).
12. Shah A., Ranka P., Dedhia U., Prasad S., Muni S., Bhowmick K. Detecting and Unmasking AI-Generated Texts through Explainable Artificial Intelligence using Stylistic

Features. *International Journal of Advanced Computer Science and Applications*. 2023. Vol. 14. №10. URL: <https://pdfs.semanticscholar.org/7852/53903e072b1915387e83a0a1351bcee2ddaa.pdf> (date of access: 05.09.2024).

13. Занько Н., Глуховецький П. Вплив штучного інтелекту на освітній процес: аналіз змін. *Поліграфічні, мультимедійні та web-технології. Інновації та розвиток: монографія*. Харків: ТОВ «Друкарня Мадрид». 2024. С. 124–134. URL: <https://openarchive.nure.ua/entities/publication/02d26c13-bcf6-4611-ba4c-0b682abb699c> (дата звернення: 05.09.2024).

14. Shakil H., Farooq A., Kalita J. Abstractive text summarization: State of the art, challenges, and improvements. *Neurocomputing*. 2024. Art. 128255. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.neucom.2024.128255> (date of access: 05.09.2024).

15. Концевой А., Бісікало О. Моделі глибокого навчання для вирішення задач класифікації текстової інформації. *Інформаційні технології та комп'ютерна інженерія*. 2022. №3. Р. 13–20. URL: <https://ir.lib.vntu.edu.ua/handle/123456789/36149> (дата звернення: 05.09.2024).

16. Briouya A., Briouya H., Choukri A. Overview of the progression of state-of-the-art language models. *TELKOMNIKA (Telecommunication Computing Electronics and Control)*. 2024. Vol. 22. № 4. P. 897–909. URL: <https://telkomnika.uad.ac.id/index.php/TELKOMNIKA/article/view/25936> (date of access: 05.09.2024).

17. Hadi M., Tashi Q. A., Qureshi R., Shah A., Muneer A., Irfan M., et al. Large language models: a comprehensive survey of its applications, challenges, limitations, and future prospects. *Authorea Preprints*. 2024. <https://www.techrxiv.org/doi/full/10.36227/techrxiv.23589741.v6> (date of access: 05.09.2024).